

Маленька п'єса про зраду для однієї актриси (скорочено)

Олександр Ірванець

Драму написано на початку 90-х років минулого століття. Весь твір – монолог головної героїні (про те, що говорять інші, ми здогадуємося тільки зі слів дівчини).

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ДІЯ ПЕРША

У простенькій кімнатці на інвалідному кріселку живе ОНА (з наголосом на першому складі, дівчина років 23-х). Вона дуже вправно рухається, от тільки що – у кріселку. Краще б, звичайно, без нього.

ОНА крізь відчинене вікно розмовляє з тьотею Хоною – вуличною продавщицею їжі. Дівчина просить жінку дати їй заморочечку з підливкою. Гроші дівчина тримає під скатертиною і читачу стає зрозуміло, що дуже економить. Отримавши їжу, ОНА починає їсти і говорить, що порції тепер маленькі. Хона і дівчина розмовляють через вікно, і ми дізнаємося, що ОНА отримує "темно-сіру, персональну" пенсію, а також стипендію "від світло-сірих", бо ще буцімто вчиться в університеті. З усіх деталей читачу зрозуміло, що події відбуваються відразу після розпаду СРСР.

Дівчина жаліється Хоні, що майже весь час сидить біля вікна і дивиться на Сіру площу, яка ще пів року тому була Сірою. ОНА згадує про минулі часи і однокласника, який замість "Ми йдемо у чорні далі!" узяв та й заспівав "у сірі далі". Ой, що йому за те було-о! І з чорненьят його виключили, і в спецшколу запроторили, і з батьками розібралися. Ну а зараз це все ніби минулось потроху. Тепер всі неначе звикли і до сірих, і до мітингів. Тут, на площі, вони майже щодня. І чорні часом збираються, але їх мало, самі закоренілі. А вчора ОНА побачила на мітингу того самого хлопця.

З дальшої розмови ми дізнаємося, що у ОНИ є чорнявий, високий хлопець, теж її однокласник і по університету потім однокурсник. Він теж зараз у світло-сірій молоді, значок носить і сорочку світло-сіру, має у есесемі справ багато, тому рідко заходить. Хона сказала, що бачила цього хлопця з іншою, але ОНА каже, що це їхня спільна подруга Мона, теж однокурсниця, вони всі троє ще зі школи знаються. Троє кращих учнів у класі – він, ОНА і Монка. Усі троє мали в школі чорні атестати і разом вступили університет. Він – найрозумніший, ОНА – зубрила, а в Монки тато на високій посаді. Хлопець зараз – голова факультетської філії...

ОНА просить Хону піти купити їй спиртного. Хона бере гроші і йде купувати, а дівчина тим часом спостерігає за мітингом проти мольви, бо недавно стався вибух Південної мольви. Раптом голос диктора з радіо сповіщає, що триває переселення людей з ураженої вибухом Південної мольви території. Водночас триває збір коштів на

відбудову ушкодженої вибухом секції дванадцятого терміналу Південної мольви. ОНА вимикає радіо, і скоро приходить тьотя зі спиртним. Дівчина бере пляшку через вікно, зачинає його і швидко випиває дві чарки. Згодом дівчина включає на магнітофоні пісню "Горіла сосна, палала", витягає з шафи шлюбний вельон і страшно гарно танцює у своєму кріселку.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ДІЯ ДРУГА

Скінчивши танцювати, ОНА відчиняє вікно і знову говорить з Хоною, розповідаючи, що сидітиме у інвалідному кріселку до смерті. Лихо сталося з нею півроку тому – чотири місяці, як її зі шпиталю виписали, і два з половиною місяці вона там, у тому шпиталі провалялася. Сталася біда, як проходили найперші демонстрації проти мольви. Це одразу, як вона вибухла, буквально у наступні дні. Есесем тоді ще не був дозволений, але вони вже тоді всі собі сірі сорочки пошили... І була в них маніфестація, просто в університеті, на подвір'ї. Хлопець доручив ОНІ замкнути наручниками університетську браму, вона виконала завдання, ще й себе, у сірій сорочці, до брами прикувала. А потім приїхала міліція двома чорними бронеходами і повалила прямо на браму. Дівчину покалічило, бо брама впала на неї. Всіх розігнали, а її до шпиталю відвезли. Лікарі казали – ще дивно, що вона взагалі живою залишилася...

Згодом до ОНІ подзвонила Мона. ОНА сварила подругу, яка забрала її хлопця, і говорила, що Мона ще зі школи списувала від неї, брала шпаргалки, а потім почала копіювати її поведінку, вчинки, стиль життя і все для того, щоб украсти хлопця. Мона говорить, що все брехня, а ОНА каже, що повірить, коли він сам про це скаже. Назвавши Мону сукою, ОНА кидає слухавку.

Дуже скоро після того до ОНІ дзвонить хлопець. ОНА говорить йому, що була від нього вагітна, але під час мітингу, коли на неї впала брама, дитина загинула. Дівчина говорила, що знає про те, що то саме він викликав тоді поліцію...

Видно, що розмова урвалася з тамтого боку. Знову лунає телефонний дзвінок. ОНА знімає слухавку і спілкується з якимось "паном дорадником". Вона докладає йому, що хлопець зараз буде у неї. Цьому "дораднику" дівчина докладає, що виконає все так, як він наказав.

Після розмови ОНА виїздить на середину кімнати, відкидає пледа з колін (на ній тільки трусики) і... встає з крісла. Вона швидко перевдягається з блузки у плаття і колготи, а коли у двері хтось дзвонить, сідає у крісло і знову затуляє ноги пледом. А потім просить колишнього хлопця у кімнату.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу